

Forslag
til

Lov om ændring af lov om vandforsyning og lov om vandløb og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet
(Regelforenkling på natur- og miljøområdet)

§ 1

I lov om vandforsyning mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 7. juni 2010, som ændret ved § 10 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 63, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes efter stk. 1, og i hvilken form dette skal ske.«

2. § 72, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Underretning om afgørelsen meddeles samtidig skriftligt til berørte myndigheder.«

3. § 80, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

1) afgørelsens adressat og

2) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.«

§ 2

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret ved blandt andet § 3 i lov nr. 553 af 1. juni 2011 og senest ved § 17 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. Efter § 42 indsættes:

»§ 42 a. Vandløbsmyndighedens udgifter som nævnt i § 42 og udgifter i forbindelse med administrationen af offentlige pumpelag betales af bidragyderne til laget i henhold til den fordeling, der er fastsat efter § 41.«

§ 3

Lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet ophæves.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

1. Formål og baggrund

Efter regeringens aftale af 10. juni 2012 med KL om kommunernes økonomi for 2013 skal der ske en forenkling og afbureaukratisering af den gældende regulering på natur- og miljøområdet. Der sigtes på at lette den kommunale administration bl.a. på vand- og naturområdet inden for en ramme på i alt 60 mio. kr. i perioden indtil 2015.

Regeringen har som led i aftalen om kommunernes økonomi for 2013 aftalt en række forenklingsinitiativer med KL. Lovforslagets formål er at udmønte de forenklingsinitiativer, der kræver lovændringer.

Med lovforslaget foreslås følgende ændringer:

Det foreslås, at kommunalbestyrelsernes forpligtelse til efter vandforsyningsloven at underrette miljøministeren om deres tilsyn med vandforsyningerne forenkles. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsernes og miljøministerens forpligtelse til at underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser efter vandforsyningsloven forenkles, og at Sundhedsstyrelsens faste klageadgang over afgørelser efter vandforsyningsloven ophæves. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Det foreslås, at bestemmelsen i vandløbsloven om miljøministerens godkendelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb ophæves. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

Det foreslås, at udgifterne til administration af offentlige pumpelag fremover skal være brugerfinansierede. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås, at lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdets ophæves. Der henvises til lovforslagets § 3.

Herudover har regeringen og KL som led i aftalen om kommunernes økonomi for 2013 aftalt en række særskilte ændringer af administrative forskrifter og praksisser med henblik på regelforenkling og afbureaukratisering.

Lovforslaget og de planlagte ændringer af administrative forskrifter og praksisser er en del af regeringens samlede regelforenklingsindsats og understøtter regeringens ønske om en moderniseringsreform af den offentlige sektor, hvor regler og kontrol erstattes af tillid og fokus på resultater. Regeringen ønsker en mere enkel statslig styring, der giver lokal frihed til at bestemme, hvordan man bedst tilrettelægger opgaveløsningen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Forenklet underretning om tilsyn med vandforsyninger

2.1.1. Gældende ret

I vandforsyningsloven er det blandt andet fastlagt, at kommunalbestyrelserne fører tilsyn med landets cirka 2500 vandforsyninger. Kommunerne skal i dag underrette miljøministeren, i praksis Naturstyrelsen, jf. bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Naturstyrelsen, om samtlige resultater af kommunernes tilsyn med vandforsyningerne og om de foranstaltninger, som tilsynet har givet anledning til, jf. vandforsyningslovens § 63, stk. 1. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne efter § 63, stk. 1, skal indsendes, jf. § 63, stk. 3.

Efter bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med blandt andet det tekniske vandforsyningsanlæg, jf. bekendtgørelsens § 25, jf. vandforsyningslovens § 57, stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sende kopi af resultaterne af tilsynet med det tekniske anlæg til ejeren af vandforsyningsanlægget og til Naturstyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 2.

Et tilsyn med det tekniske anlæg er et tilsyn med vandforsyningsanlæggenes fysiske forhold. Tilsynsrapporterne indeholder således oplysninger om forsyningsanlæggets indretning, funktion, vedligeholdelses- og renholdelsestilstand, dvs. hvordan de helt lokale forhold på forsyningen er.

Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om hyppigheden af tilsynet med det tekniske anlæg. Det antages, at kommunerne oftere fører tilsyn med det tekniske anlæg ved de store forsyninger end ved de små, og det skønnes, at tilsyn med det tekniske anlæg hos store forsyninger foretages årligt, hvorimod tilsyn med det tekniske anlæg hos små forsyninger foretages med en minimumsfrekvens på cirka 5 år.

Kommunalbestyrelsernes tilsyn med det tekniske anlæg omfatter ikke kommunernes løbende forpligtelse til at overvåge vandkvaliteten, og kommunalbestyrelserne har pligt til at underrette Naturstyrelsen om de dispensationer, der udstedes ved overskridelse af kravene til vandkvaliteten.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at vandforsyningslovens § 63, stk. 3, ændres, således at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger kommunalbestyrelsen skal indsende til Naturstyrelsen, jf. § 63, stk. 1. Miljøministeren kan som hidtil fastsætte regler om, i hvilken form dette skal ske.

Lovændringen har til formål at forenkle kommunalbestyrelsens underretningspligt.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes fastsat nærmere regler om, hvilke konkrete oplysninger, der skal indsendes til Naturstyrelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsernes tilsyn med vandforsyningerne. Bemyndigelsen skal således give mulighed for at konkretisere og forenkle kommunernes underretningspligt, da det må anses for bureaukratisk og unødigt ressourcekrævende, at der skal ske underretning til Naturstyrelsen af samtlige foretagne tilsyn.

Dette gør sig især gældende i forhold til kommunernes tilsyn med de tekniske anlæg, jf. § 25 i bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Regeringen har tillid til, at

kommunerne kan føre tilsyn med de tekniske anlæg på en fagligt tilfredsstillende måde, og at der ikke er behov for, at miljøministeren underrettes udtrykkeligt om kommunernes resultater af disse tilsyn. Den foreslåede hjemmelbestemmelse i vandforsyningslovens § 63, stk. 3, forventes på den baggrund anvendt til at ophæve kommunalbestyrelsens underretningspligt over for Naturstyrelsen i relation til tilsynet med de tekniske anlæg, jf. § 26, stk. 2, i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Miljøministeren kan fortsat føre tilsyn med kommunernes tilsyn med de tekniske vandforsyningsanlæg i kraft af ministerens sektoransvar, hvorefter ministeren kan forlange oplysninger og dokumenter om forhold i kommunen og inden for tilsynets virkeområde, ligesom ministeren kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. kommunestyrelseslovens §§ 63 og 63 a.

Med lovforslaget og den efterfølgende ændring af bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg lettes kommunernes administrative byrde.

Tilsynsrapporterne for de tekniske anlæg vedrører ikke f.eks. drikkevandkvalitet, som kommunalbestyrelserne uforandret skal underrette Naturstyrelsen om.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.2. Forenklet underretning om vandforsyningsafgørelser og ophævelse af Sundhedsstyrelsens klageadgang

2.2.1. Gældende ret

Sundhedsstyrelsen har adgang til at klage over alle afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen eller miljøministeren efter vandforsyningsloven, jf. vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2.

Som en konsekvens af Sundhedsstyrelsens klageadgang skal kommunalbestyrelserne henholdsvis miljøministeren underrette Sundhedsstyrelsen om alle afgørelser truffet inden for vandforsyningslovens område, jf. vandforsyningslovens § 72, stk. 2.

Forpligtelsen til at underrette Sundhedsstyrelsen om trufne afgørelser fremgår ligeledes af bekendtgørelsen om vandindvinding og vandforsyning, jf. bekendtgørelsens § 28, stk. 4.

2.2.2. Lovforslaget

Med henblik på at forenkle kommunalbestyrelsens underretningspligt for så vidt angår trufne afgørelser foreslås det at ophæve kommunalbestyrelsernes og miljøministerens forpligtelse til at underrette Sundhedsstyrelsen om alle afgørelser truffet inden for vandforsyningslovens område, jf. § 72, stk. 2. Som følge af gældende regler har Sundhedsstyrelsens opgavevaretagelse fået karakter af et ulovbestemt tilsyn med kommunerne, der ikke er omfattet af Sundhedsstyrelsens primære opgaver efter sundhedsloven. Med lovforslaget vil det løbende tilsyn med kommunerne alene forestås af miljøministeren, dvs. i praksis Naturstyrelsen.

Som følge af lovforslaget vil bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning blive ændret, således at kommunalbestyrelserne fremover alene skal underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser i sager, hvor Sundhedsstyrelsen har udtalt sig i den konkrete sag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

I sammenhæng med ovennævnte forslag om forenklet underretningspligt over for Sundhedsstyrelsen foreslås det, at vandforsyningsloven ændres således, at Sundhedsstyrelsens faste klageadgang i vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2, ophæves. Sundhedsstyrelsen vil herefter kun have klageadgang, hvis Sundhedsstyrelsen har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, jf. vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 3. Hermed kan Sundhedsstyrelsen koncentrere sine ressourcer om primært at give sundhedsfaglig rådgivning til kommunerne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.3. Ophævelse af miljøministerens godkendelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb

2.3.1. Gældende ret

Regulativer og ændringer af regulativer for visse offentlige vandløb kan først vedtages endeligt af vandløbsmyndigheden, dvs. kommunalbestyrelsen, med miljøministerens godkendelse, jf. vandløbslovens § 12, stk. 4. Det drejer sig om de offentlige vandløb, der før kommunalreformen i 2007 var klassificeret som amtsvandløb.

2.3.2. Lovforslaget

Vandløbslovens § 12, stk. 4, om vedtagelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb blev indført i forbindelse med følgelovgivningen som konsekvens af kommunalreformen pr. 1. januar 2007.

De tidligere amtsvandløb er navnlig landets store vandløb, som gennemløber flere kommuner. Bestemmelsen var begrundet i et ønske om at sikre at sammenhængen i regulativudarbejdelsen for disse vandløb bibeholdes, og at regulativerne indeholder den afvejning af afvandingsinteresser og natur- og miljøinteresser, som kræves ifølge vandløbslovens formålsbestemmelse.

Der er dog også mange andre vandløb end tidligere amtsvandløb, der passerer kommunegrænser. Kommunerne har derfor erfaring med tværkommunalt samarbejde om både vandløbsregulativer og vandløbsrestaureringer. Kommunerne har etableret navnlig uformelle fora, der håndterer disse udfordringer. Det vurderes, at kravet om statslig godkendelse af visse regulativer er en unødigt administrativ byrde for både kommunerne og staten. Bestemmelsen i vandløbslovens § 12, stk. 4, foreslås derfor ophævet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

2.4. Indførelse af brugerfinansieret administration af pumpelag

2.4.1. Gældende ret

Udgifter til administration af offentlige pumpelag afholdes i dag af vandløbsmyndighederne, dvs. kommunerne. Der er blandt andet tale om administration i forbindelse med revision af "afvandingsinteresser i pumpelagsområde", når der sker ejendomsmæssige ændringer, samt opkrævning af bidrag, regnskabsrevision, vedtægtsændringer mv.

Med hensyn til driftsudgifter for offentlige pumpelag afholder vandløbsmyndighederne, dvs. kommunerne, forskudsvis disse. Interessenternes bidrag opkræves sammen med ejendomsskatterne.

Kommunerne afholder ikke udgifter til administration af private pumpelag.

2.4.2. Lovforslaget

Det forhold, at vandløbsmyndighederne afholder udgifterne til administrationen af offentlige pumpelag hænger historisk sammen med, at det offentlige havde en interesse i de offentlige pumpelag, blandt andet fordi der var givet lån til de private lodsejere til etablering af pumpelagene. Lånene er imidlertid for længst tilbagebetalt, hvorfor der ikke længere er nogen særlig offentlig interesse i disse pumpelag.

Det foreslås derfor, at administrationsudgifterne i lighed med driftsudgifterne fremover skal brugerbetales. Dette vil sikre en ligebehandling af lodsejere i henholdsvis private og offentlige pumpelag.

De administrationsudgifter, der er tale om, er blandt andet udgifter til opkrævning af bidrag, til regnskabsrevision, til matrikulære berigtigelser og til vedtægtsændringer.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

2.5. Ophævelse af kvalitetsstyringsloven

2.5.1. Gældende ret

Lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet (kvalitetsstyringsloven) blev vedtaget som led i kommunalreformen (se L 211, FT 2004-05), hvor de fleste borger- og virksomhedsrettede opgaver på natur- og miljøområdet blev samlet i kommunerne.

Formålet med loven var at styrke de kommunale natur- og miljøadministrationer i forbindelse med overtagelsen af de nye opgaver og dermed bidrage til at sikre borgere og virksomheder en korrekt, effektiv og ensartet administration gennem et krav om etablering af kvalitetsstyringssystemer på natur- og miljøområdet. Loven trådte i kraft den 1. juli 2006.

Kvalitetsstyringssystemet stiller krav om udarbejdelse af sagsbehandlingsprocedurer og en række tværgående procedurer, der blandt andet skal sikre ansvarsfordeling, tilstedeværelse og inddragelse af de rette og tilstrækkelige kompetencer, koordinering mellem myndigheder, gennemførelse af intern måling af systemets effektivitet og egnethed til at nå fastsatte mål samt opfølgning herpå, offentlighed om kommunernes indsats og resultater som følge af deres kvalitetsstyringssystem og årlige audits.

Det er endvidere et krav, at kommunerne opnår og vedligeholder certificering af de kommunale kvalitetsstyringssystemer. Certificeringen udgør en uvildig kontrol af, at systemet anvendes i praksis og er i overensstemmelse med kravene i loven og den tilhørende bekendtgørelse nr. 1258 af 15. december 2011 om krav til kvalitetsstyringssystemet for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet.

Alle kommuner har i dag etableret et certificeret kvalitetsstyringssystem i henhold til loven.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve kvalitetsstyringsloven. Forslaget indebærer, at det bliver frivilligt for kommunerne, om de ønsker at opretholde et kvalitetsstyringssystem på natur- og miljøområdet, herunder hvordan de vil indrette systemet.

Regeringen har således tillid til, at kommunerne vil løse deres opgaver på natur- og miljøområdet fagligt tilfredsstillende og finder, at det fremadrettet bør overlades til kommunerne at sikre dette inden for rammerne af det kommunale selvstyre.

Som en konsekvens af ophævelsen af loven mister eksisterende certifikater udstedt i medfør af loven deres gyldighed. Kommunerne kan fortsat vælge at lade deres kvalitetsstyringssystem certificere efter internationale standarder for kvalitetsledelse og -styring.

Der henvises til lovforslagets § 3.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De enkelte forslag i lovforslaget er forhandlet med KL. Der er opnået enighed om, at de enkelte lovændringer samlet vil betyde lettelser for kommunernes opgavevaretagelse på 7,7 mio.kr. i perioden 2013 – 2015.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne. Lovforslaget har i mindre omfang økonomiske og administrative konsekvenser for staten, bl.a. ved forslaget om bortfald af statslig godkendelse af visse vandløbsregulativer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om at ændre vandløbsloven med hensyn til opkrævning af udgifter til administration af offentlige pumpelag vil indebære øgede udgifter for erhvervslivet, fortrinsvis landbruget, på cirka 0,1 mio. kr. i perioden 2013-2015.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at indebære erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have erhvervsadministrative konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Biologiforbundet, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Bæredygtigt Landbrug, COWI A/S, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Industri, Dansk Gartneri, Dansk Journalistforbund, Dansk Landboudom, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Standard, Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Danske Advokater, Danske Revisorer, Danske Specialmedier, Danske Svineproducenter, Danske Træindustrier, Danske Vandløb, DELTA, Den Danske Landinspektørforening, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning – KORA, Det Ny Public Serviceråd, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), DK4, DR, Dyrenes Beskyttelse, EnviNa, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, FORCE Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Interaktive Medier, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen Digitale Publicister, Foreningen Ugeaviserne, Godkendt Teknologisk Service – GTS, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønne Familier, HedeDanmark, Hedeselskabet, Ingeniørforeningen IDA, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, KL, Kommunalteknisk Chefforening, Konpa, Landdistrikternes Fællesråd, Landbrug & Fødevarer, Landsbyrådet, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøpartiet de Grønne, Miljøteknisk Brancheforening, MTG A/S, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nordicom, NSOC-D, Praktiserende Landinspektørers Forening, Pressens Fællesindkøb, Rambøll Danmark, SAML - Sammenslutning Af Medier i Lokalsamfundet, Sammenslutningen af Danske Småøer, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Småskovforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, Videnscenter for Landbrug, Økologisk Landsforening, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, Peter Pagh, Københavns Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	De enkelte forslag i lovforslaget er forhandlet med KL. Der er opnået enighed om, at de enkelte lovændringer samlet vil betyde lettelser for kommunernes opgavevaretagelse på 7,7 mio. kr. i perioden 2013 – 2015. Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for regioner, og kun i mindre grad for staten.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat,	De enkelte forslag i lovforslaget er forhandlet med KL. Der er opnået enighed	Ingen

kommuner og regioner	om at de enkelte lovændringer samlet vil betyde lettelser for kommunernes opgavevaretagelse på 7,7 mio. kr. i perioden 2013 – 2015. Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner, og kun i mindre grad for staten.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om at ændre vandløbsloven med hensyn til opkrævning af udgifter til administration af offentlige pumpelag vil indebære øgede udgifter for erhvervslivet, fortrinsvis landbruget, på ca. 0,1 mio. kr. i perioden 2013-2015.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse til vandforsyningslovens § 63, stk. 3, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om resultater af tilsyn m.v. kommunalbestyrelserne skal indsende til miljøministeren, i praksis Naturstyrelsen, efter stk. 1, og i hvilken form dette skal ske.

Hjemlen forventes anvendt til at ophæve kommunalbestyrelsens underretningspligt over for Naturstyrelsen i relation til tilsynet med tekniske anlæg, jf. § 26, stk. 2, i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Med lovforslaget og den efterfølgende ændring af bekendtgørelsen lettes kommunernes administrative byrde, idet der ikke længere skal ske underretning af Naturstyrelsen om resultaterne af tilsynet med tekniske anlæg.

En ophævelse af kommunernes underretningspligt over for Naturstyrelsen om resultaterne af tilsynet med det tekniske anlæg medfører ikke en risiko for forringelse af drikkevandkvaliteten, som kommunalbestyrelsen uforandret skal underrette Naturstyrelsen om.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Til nr. 2

I den gældende lov om vandforsyning skal kommunalbestyrelsen og miljøministeren underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser inden for vandforsyningslovens område, jf. lovens § 72, stk. 2, jf. stk. 1. I sammenhæng med den foreslåede ophævelse af Sundhedsstyrelsens faste klageadgang, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås den generelle underretningspligt over for Sundhedsstyrelsen ophævet. Kommunalbestyrelserne og miljøministeren vil således ikke løbende skulle underrette Sundhedsstyrelsen om alle afgørelser.

Som opfølgning på lovforslaget vil bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning blive ændret, således at kommunerne fremover kun skal underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser i sager, hvor Sundhedsstyrelsen har udtalt sig i den konkrete sag, jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 5.

Lovforslaget ændrer ikke i øvrigt ved Sundhedsstyrelsens kompetencer i henhold til vandforsyningsloven. Kommunerne har derfor f.eks. stadig en forpligtelse til at inddrage Sundhedsstyrelsen i en drøftelse, hvor det er nødvendigt i sager vedrørende sundhedsfarligt vand, jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 5.

Sundhedsstyrelsens centrale opgaver i vandforsyningssager vil efter den foreslåede ændring primært bestå i at give sundhedsfaglig rådgivning til kommunerne i overensstemmelse med sundhedslovens § 214 om Sundhedsstyrelsens opgaver.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 3

Det foreslås, at bestemmelsen i vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2, om Sundhedsstyrelsens faste adgang til at klage over kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser til Natur- og Miljøklagenævnet ophæves. Lovforslaget ændrer ikke ved, at Sundhedsstyrelsen stadig vil have klageadgang, såfremt styrelsen har en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald, jf. vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til § 2

Til nr. 1

Med forslaget ophæves kravet om miljøministerens godkendelse af vandløbsmyndighedernes vedtagelse af regulativer og ændringer af regulativer for de vandløb, der indtil den 1. januar 2007 var klassificeret som amtsvandløb.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 2

Med forslaget bliver udgifterne til administration af offentlige pumpelag brugerfinansierede.

De administrationsudgifter, der er tale om, er for eksempel udgifter til opkrævning af bidrag, regnskabsrevision, matrikulære berigtigelser og vedtægtsændring.

Administrationsudgifterne vil ligesom driftsudgifterne efter vandløbslovens § 65 have samme fortrinsret som kommunale ejendomsskatter og opkræves sammen med disse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til § 3

Med forslaget ophæves kvalitetsstyringsloven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
<p>§ 63. Kommunalbestyrelsen underretter miljøministeren om resultaterne af tilsynet og om de foranstaltninger, tilsynet har givet anledning til.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål vedrørende tilsyn med vandforsyning op til behandling og beslutning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne anført i stk. 1 skal indsendes</p> <p>§ 72. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende. Når særlige grunde foreligger, kan påbud og forbud foreløbigt meddeles mundtligt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Underretning om afgørelsen meddeles samtidig skriftligt til Sundhedsstyrelsen og andre berørte myndigheder. Endvidere underrettes skriftligt privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kundskab om beslutningen, samt organisationer, som må antages at være klageberettigede efter § 80, stk. 2. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering. I tilfælde af offentlig annoncering kan det ske udelukkende digitalt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. pkt., skal organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 80, stk. 2, have skriftlig underretning om kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser.</p>	<p>I lov om vandforsyning mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 7. juni 2010, som ændret ved § 10 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, foretages følgende ændringer:</p> <p>2. § 63, <i>stk. 3</i>, affattes således: <i>”Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes efter stk. 1, og i hvilken form dette skal ske.”</p> <p>3. § 72, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, affattes således: <i>”Stk. 2.</i> Underretning om afgørelsen meddeles samtidig skriftligt til berørte myndigheder.”</p>

<p>§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afgørelsens adressat, 2) Sundhedsstyrelsen og 3) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. <p><i>Stk. 2. (Undlades)</i> <i>Stk. 3. (Undlades)</i> <i>Stk. 4. (Undlades)</i> <i>Stk. 5. (Undlades)</i> <i>Stk. 6. (Undlades)</i></p>	<p>4. § 80, stk. 1, affattes således: ”§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afgørelsens adressat og 2) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.”
<p>§ 12.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For de vandløb, der indtil den 1. januar 2007 var klassificeret som amtsvandløb, kan vandløbsmyndigheden først endeligt vedtage et regulativ eller en ændring af et regulativ med miljøministerens godkendelse.</p>	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret ved blandt andet § 3 i lov nr. 553 af 1. juni 2011 og senest ved § 17 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. § 12, stk. 4, ophæves. Stk. 5 bliver herefter stk. 4. 2. Efter § 42 indsættes: ”§ 42 a. Vandløbsmyndighedens udgifter som nævnt i § 42 og udgifter i forbindelse med administrationen af offentlige pumpelag betales af bidragyderne til laget i henhold til den fordeling, der er fastsat efter § 41.” <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>Lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet ophæves.</p>